

[P^{er} Hækkerup.]

mønt af den fælles vilje til at hjælpe ungdommen til uddannelse. Jeg nærer overbevisning om, at det ærede medlems udtalelse her også vil vise sig at stå mål med virkeligheden, den dag forslaget kommer til tredje behandling, så at vi virkelig har fundet et udtryk for en fælles vilje til at hjælpe ungdommen. I den henseende deler jeg den højtærede undervisningsministers vurdering af det ærede medlems tale som betydelig mere velvillig end det ærede medlem hr. Henry Christensens.

Det ærede medlem hr. Hvidberg gjorde nogle bemærkninger om, hvor pengene skulle komme fra, og mente, at den højtærede undervisningsminister åbenbart fulgte princippet i ordsproget: går den, så går den, og går den ikke, så går den nok alligevel. Se, da vi drøftede tingene her for godt et halvt års tid siden, blev det fremført fra det konservative folkepartis side, som det blev fremført i dag, at man var villig til at være med til denne lovgivning, denne udgiftslov om „Ungdommens uddannelsesfond“; men da man kom til behandlingen af dækningsforslaget, viste man sig ikke at være villig. Jeg har forstået af forhandlingerne, at det konservative folkeparti fastholder, at man er villig til at være med til denne udgiftslov, og dette må så indebære, at det konservative folkeparti vil være med til at søge midlerne fremskaffet til at dække de udgifter, der er tale om. Og i mangel af konkrete forslag til besparelser vil det formentlig sige, at man er villig til at øge statens indkomster på anden måde; og det vil sige, at det ærede medlem følger samme princip som den højtærede undervisningsminister.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) pegede på, at lånevejen måske burde anvendes i noget større udstrækning, end det har fundet udtryk i lovforslaget. Jeg vil hertil sige, at vi fra mit partis side erkender, at her må der ikke være tale om et enten-eller, men om et både-og, og at det kan være rimeligt, at unge, som igennem uddannelsen får adgang til indtægtsgivende stillinger, der afkaster store indtægter, også har en pligt, i hvert fald en moralsk pligt, til at tilbagebetale den hjælp, der er ydet fra det offentliges side. Men jeg vil gerne fremhæve, at man efter vor opfattelse skal

være forsigtige med at anvende lånevejen i for stor udstrækning, for erfaringen viser, at hvis unge står overfor kun at kunne gennemføre deres uddannelse ved at optage meget store lån, bliver resultatet, at de viger tilbage herfor. Derfor kan en for vid anvendelse af lånevejen betyde, at man ikke opnår det, der er lovforslagets hovedformål, nemlig at skabe en virkelig effektiv mulighed for, at unge fra mindrebemidlede hjem påbegynder, viderefører og gennemfører uddannelsen. Altså mener jeg, at vi vel skal overveje spørgsmålet, men vi må være meget opmærksomme på, at det, det gælder om her, er at gennemføre en effektiv ændring af forholdene.

Henry Christensen: Når den højtærede undervisningsminister i sin replik til mig flot slyngede ud, at den var en vælgermødetale, indeholdt klicheer og sagde nej til alt og alle, må jeg indrømme, at jeg ikke kan forstå klogskaben i den måde, undervisningsministeren optræder på. Den højtærede minister ved, at det er forkert; den højtærede minister ved, hvilket standpunkt mit parti og jeg har på dette område. Jeg henviste også i min tale i dag til den tale, jeg holdt som mit partis ordfører, da vi sidste gang behandlede denne sag; jeg fandt, at det var naturligt at henvise til disse udtalelser og ikke her gentage de samme principielle synspunkter, som jeg dengang gav udtryk for. Det ville dog være unødvendigt, det ved den højtærede undervisningsminister; han var endda tilstede i Studenterforeningen lørdag aften og mente, at det var udmærkede synspunkter, der kom frem dér. Jeg har naturligvis ikke i dag taget afstand fra de synspunkter, jeg havde i lørdags og havde sidste gang, vi behandlede dette lovforslag, men jeg har tilladt mig at anføre nogle betragtninger, som jeg mener det er rimeligt at tage med ind i overvejelserne, og jeg har også anført nogle betragtninger, som begrundet de synspunkter, jeg gav udtryk for, og som bevirker, at jeg for mit vedkommende mener, at det kan være naturligt og rimeligt i højere grad end den højtærede minister at vælge lånevejen på forskellige områder.

Hvad specielt angår mine bemærkninger om gymnasiet, har jeg fremført akkurat de samme synspunkter, som jeg fremførte lidt